

ραβοι.

Δεν λέγω να κάνουμε τέρεις μέρες σ' αυτό τον κάτι τέτοιο, αλλά όχι και τόπο...

Για τον Ανδρέα Ζιαρτίδη

Αγαπητέ Χριστάκη,

Ψάχνω να βρω μια λέξη ^{ένα} και χαρακτηρισμό που να δίνει αυτό που ήταν ο Ανδρέας Ζιαρτίδης, αυτή η ξεχωριστή φυσιογνωμία που το θάνατο της πένθησε όλη η Κύπρος. Κι αυτή είναι η απλότητα της σκέψης του, η ικανότητα της να συλλαμβάνει και να συνθέτει με καθαρότητα και σαφήνεια τις πιο περίπλοκες καταστάσεις.

Εζησα τον Ανδρέα Ζιαρτίδη και σε οριακές συνεδρίες της Κ.Ε. του ΑΚΕΛ, σ' εκείνες λ.χ. της περιόδου της κομματικής κρίσης, αλλά τον έζησα ιδιαίτερα κι όταν ετοιμάζαμε μαζί το βιβλίο «Α. Ζιαρτίδης χωρίς φόβο και πάθος» και ομολογουμένως θαύμαζα την ιδιότητά του να συναρμολογεί ένα διαυγές σκηνικό λουσμένο στο φως.

Ηταν απίθανα ανοιχτοί οι ορίζοντες του μυαλού του, εκεινείτο σε πεδίο πολύ ευρύτερο των στενών παραταξιακών ορίων, εξέφραζε οικουμενικούς οραματισμούς και αξίες πέρα για πέρα ~~σημαντικές~~ ^{ευρωπαϊκές}.

Ηταν με δυο λόγια ένας ηγέτης εντελώς σύγχρονος, εκφραστής της νέας εποχής που ήρθε ήδη και που μια γεύση της παίρνουμε στις νίκες της ανανεωμένης Ευρωπαϊκής σκέψης.

Θα μας λείψει σε καιρούς τρομερά δύσκολους η ευρύτητα, η διεισδυτικότητα, η καθαρότητα του νου του Ανδρέα Ζιαρτίδη, όπως επίσης θα μας λείψουν το ήθος του, η ανθρωπιά του, η γλυκύτητα του. Παρηγοριά στην αγαπημένη του Κιούλα, τα παιδιά τους και τα εγγόνια τους ας είναι η περηφάνια που πρέπει να νιώθουν για τον ωραίο άνθρωπο που έφυγε αφήνοντας πίσω του τόσες και τόσες παρακαταθήκες.

ΠΑΝΙΚΟΣ ΠΑΙΟΝΙΔΗΣ

1661/9/9 - 6/9/97
"Σοφοκλής" - 33